

Is Music Kosher? A History of Jewish Song in Prayer and Beyond

Part 1: What Are the Origins of Jewish Music?

I. Music in the Temple

1) Amos 5:24-26

כִּי אִם־תַּעֲלוּ־לִי עֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשָׁלֶם מְרִיאֵיכֶם לֹא אֶבִּיט: הֶסֶר מֵעָלַי הַמִּזְבֵּחַ וְזִמְרַת נְבָלִיד לֹא אֶשְׁמָע: וַיִּגַּל כַּמִּים מִשְׁפָּט וַיִּצְדָּקָה כְּנָחַל אֵיתָן:

If you offer Me burnt offerings—or your grain offerings—I will not accept them; I will pay no heed to your gifts of fatlings. Spare Me the sound of your hymns, and let Me not hear the music of your lutes. But let justice well up like water, righteousness like an unfailing stream.

2) 2 Chronicles 5:12-13

וְהַלְוִיִּם הַמְשֻׁרְרִים לְכָל־לֵאזָרָה לְהִימָן וְלִידֻתוּן וְלִבְנִיָּהוּם וְלֶאֱחִיהֶם מִלְּבָשִׁים בָּרוּץ בְּמִצְלָתַיִם וּבִנְבָלִים וְכִנֹּרוֹת עֹמְדִים מִזֶּרֶחַ לְמִזְבֵּחַם וְעִמָּהֶם כְּהֹנִים לְמִצָּה וְעֹשִׂיִם (מַחֲצֹרִים) [מַחֲצֹרִים] בְּחִצְצֹרוֹת: וַיְהִי כְּאֵתָד (לְמַחֲצֹרִים) [לְמַחֲצֹרִים] וְלְמִשְׁרָרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל־אֶתָד לְהַלֵּל וּלְהַדוֹת לָהּ וּבְהַרְרִים קוֹל בְּחִצְצֹרוֹת וּבְמִצְלָתַיִם וּבִנְבָלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לָהּ כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ וְהַבַּיִת מָלֵא עָנָן בַּיּוֹם הַהוּא:

All the Levite singers, Asaph, Heman, Jeduthun, their sons and their brothers, dressed in fine linen, holding cymbals, harps, and lyres, were standing to the east of the altar, and with them were 120 priests who blew trumpets. The trumpeters and the singers joined in unison to praise and extol the LORD; and as the sound of the trumpets, cymbals, and other musical instruments, and the praise of the LORD, “For He is good, for His steadfast love is eternal,” grew louder, the House, the House of the LORD, was filled with a cloud.

3) Psalm 22:1

לְמַנצֵחַ עַל־אַיֶּלֶת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד:

For the [choir] leader; on *ayyeleth ha-shahar*.^a A psalm of David.

4) Psalm 56:1

לְמַנצֵחַ | עַל־יוֹנָת אֵלֶם רְחֻקִּים לְדָוִד מִכְתָּם בְּאַחֲזוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בָּגָת:

For the [choir] leader; on *yonath elem rehokim*.^a Of David. A *michtam*; when the Philistines seized him in Gath.

5) Mishnah Arakhin 2:3

אין פותחין מעשרים ואחת תקיעות במקדש ולא מוסיפין על ארבעים ושמנה. אין פותחין משני נבלין ולא מוסיפין על ששה. אין פותחין משני חלילין ולא מוסיפין על שנים עשר. ובשנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח. בשחיטת פסח ראשון, ובשחיטת פסח שני, וביום טוב ראשון של פסח, וביום טוב של עצרת, ובשמונת ימי הקורבן, ולא היה מכה באבוב של נחשת אלא באבוב של קנה, מפני שקולו ערב. ולא היה מחליק אלא באבוב יחיד, מפני שהוא מחליק יפה:

There are never less than twenty-one blasts in the Temple and never more than forty-eight. There are never less than two harps, nor more than six. There are never less than two flutes, nor more than twelve. On twelve days in the year the flute was played before the altar: At the slaughtering of the first pesah, At the killing of the second pesah, On the first festival day of Pesah, On the festival day of Atzeret (Shavuot), And on the eight days of Sukkot. And they did not play on a pipe [abuv] of bronze but on a pipe of reed, because its tune is sweeter. Nor was anything but a single pipe used for closing a tune, because it makes a pleasant finale.

6) Mishnah Yoma 3:11

ואלו לגנאי, של בית גרמו לא רצו ללמד על מעשה להם הפנים. של בית אבטינס לא רצו ללמד על מעשהו הקטרת הגרס בן לוי היה יודע פרק בשיר ולא רצה ללמד. בן קמח לא רצה ללמד על מעשה הכתב. על הראשונים נאמר (משלי י), זכר צדיק לברכה. ועל אלו נאמר (שם) ושם רשעים ירקב

And these they mentioned to their shame: ... Hugros, a Levite knew a chapter [concerning] the song but did not want to teach it. ...

II. The Prohibition on Music After the Destruction of the Temple

7) Gittin 7a

שלחו ליה למר עוקבא: זמרא מנא לן דאסיר? שרטט וכתב להו: אל תשמח ישראל אל גיל בעמים. ולישלח להו מהכא: בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשותיו! אי מההוא, ה"א ה"מ זמרא דמנא, אבל דפומא שרי, קמ"ל

The Gemara further relates: **They sent** the following question **to Mar Ukva: From where do we derive that song is forbidden** in the present, following the destruction of the Temple? **He scored parchment and wrote to them: "Rejoice not, O Israel, to exultation, like the peoples"** (Hosea 9:1). The Gemara asks: **And let him send them a response from here: "They do not drink wine with a song; strong drink is bitter to them who drink it"** (Isaiah 24:9), indicating that song is no longer allowed. The Gemara answers: **If he had answered by citing that verse, I would say that this matter** applies only to **instrumental music**, in accordance with the previous verse: "The mirth of tabrets ceases, the noise of them who rejoice ends, the joy of the harp ceases" (Isaiah 24:8); **however, vocal song is permitted**. Therefore, Mar Ukva **teaches us** that all types of song are forbidden.

8) Teshuvot HaRambam 224

שעצם הזמר והניגונים כלם אסורים, אפילו אין אומרים עליהם מלים כלל. . . וכבר באר התלמוד שאין הבדל בין שמיעת הזמר או ניגון על מיתרים או השמעת הנעימות בלא, אלא כל מה שמביא לידי שמחת הנפש והתרגשותה, אסור

Music and song are all forbidden, even without words. ... And the Talmud already explained that there's no difference between hearing music and song on strings or on hearing its sweetness without [musical instruments]; it all leads to the soul's pleasure and feeling and it's prohibited.

9) Mishneh Torah Taanit 5:14

וכן גזרו שלא לנגן בכלי שיר וכל מיני זמר וכל משמיעי קול של שיר אסור לשמוח בהן ואסור לשמען מפני החורבן, ואפילו שירה בפה על היין אסורה

And they likewise ordained not to play musical instruments. And it is forbidden to rejoice with all types of music and any instruments that make musical sounds, and it is forbidden to listen to them, on account of the destruction. And even vocal music over wine is forbidden...

10) Rashi Gittin 7a, s.v. *zamra*

זמרא - לשורר בבית המשתאות

Song – singing in the tavern (at a party)

11) Tosafot Gittin 7a, s.v. *zamra*

זמרא מנא לן דאסור - פי' בקונטרס לשורר בבית המשתאות וכן משמע מדקאמר ולישלח ליה מהכא בשיר לא ישתו יין ובפרק בתרא דסוטה (דף מח.) תנן משבטלה סנהדרין בטל שיר בבית המשתאות שנאמר בשיר לא ישתו יין וראוי להחמיר בכיוצא דההוא בירושלמי דהוה קאים ודמיך בזמרא שמתענג ביותר ושיר של מצוה שרי כגון בשעת חופה שעושין לשמח חתן וכלה

Rashi explains that one is forbidden to sing in the tavern. And so it seems, because the verse used to prove the matter is “in song do not drink wine.” And in the final chapter of Sotah (48a), the Mishna recounts that when the Sanhedrin ceased, song ceased from the taverns, as it says “in song do not drink wine.” Still, one should be strict in the case mentioned in the Yerushalmi of one who gets up and goes to sleep with music, as that's too enjoyable. And music for a mitzva is allowed, such as at the time of the chuppah to gladden the groom and bride.

12) Rema to Shulchan Arukh Orach Chaim 560:3

הגה ויש אומרים דוקא מי שרגיל בהם כגון המלכים שעומדים ושוכבים בכלי שיר או בבית המשתה [טור]

הגה וכן לצורך מצוה כגון בבית חתן וכלה הכל שרי [תוס' וסמ"ג והגהות מיימוני]

And there are those who say [that music is prohibited] only if one listens all the time, such as kings who get up and go to sleep with musical instruments or in a tavern. And also for a mitzva such as in the house of a groom and bride all is permitted.

13) Igrot Moshe 1:166

באיזה זמן הוא הרגילות. אבל ודאי מהראוי לבעל
נפש להחמיר כהרמב"ם בתשובתו והב"ח פסק כותיה
אף שראיתו אינה כלום מ"מ ראוי להחמיר. ובזמרא
דמנא אסור בכל מקום שכן סובר הרמב"ם והמחבר.
ולמה שבארתי אפשר שגם רש"י ותוס' לא פליגי

But it is certainly proper for a *baal nefesh* to be stringent like the Rambam in his responsum, and since the Bach paskens like him, even though his proof is good, one should still be strict. And musical instruments are forbidden in any event like the Rambam and Shulchan Aruch hold.

להחמיר אם אפשר ואין למחות באלו המקילין. וע"י
הרדיא אם נשמע זמרא דפומא מותר ואם בבלי זמר
אסור. ובימי ספירה יש לאסור בזמרא דמנא אף

And on the radio, if one hears vocal music, it's alright, but listening to musical instruments is forbidden.

III. Where Do Cantillation Marks (Taamei Ha-Mikra or Trop) Come From?

14) Eliyahu Levita (Bachur) (1469-1549), *Mesoret La-Masoret*

והנה הארכתי עד חנה ביורתך, עד
שבארתי ובררתי שהנקודות והטעמים לא נתנו
מסיני, וגם אנשי כנסת הגדולה לא חמציאום
בלל, ואינם אלא מעשי ידי בעלי המסורת
שקמו אחר כך כמו שבארתי, והכלל כי הם

I have already explained at length and clarified that the vowels and *taamim* were not given at Sinai, and also the Men of the Great Assembly did not have them, but they were the work of the Masoretes that came after that.

הראיה הראשונה כי לא נמצא בכל
דברי רז"ל בתלמוד. ובהגדות ומדרשות לא
זכר ולא רמז משום נקודה או טעם לעולם,
כי איך אפשר אם היו להם הנקודות והטעמים
שלא היו זוכרים פעם אהת קמץ או פתח או
סגול או צרי, וכן פשטא, דרגא, תביר
ודומיהן, ואל תשיבני ממה שאמרו על קצת

And the first proof is that they are not found anywhere in the words of the Sages or the Talmud. And in the Aggadah and Midrash there is no mention or hint to a vowel or a *taam* ever. Is it possible that they had the *nekkudot* and *taamim* but not even once mentioned a *kamatz* or a *patach* or a *segol* or a *tzere*? Or a *pashta*, *darga*, *tevira*, or the like?

ואני אומר אם אמת הוא שחנקיר נתן
מסני לא ימנע מהחלוקת, אם נאמר שחק"ב
הראה למשה רבנו ע"ה צורת הנקודות
וחמשים של אש, לאמר כזה ראה הוא קמץ,
וכזה חוא פתח, וכזה חוא צרי, וכזה חוא
סגול, וכזה חוא ורקא, וכזה חוא פור, וכן
כלם, ומר"ע הראה תמונתם לישראל ולא
שם אותם עם התיבות, א"כ מה תועלת היתה
לחם לישראל בראיה זו, ואם נאמר ששם
אותם עם התיבות צריכים אנו לומר,
שכתב לחם ספר זולת ספר התורה כעין
החומשים שלנו עם הנקודות וחמשים
וקרא בו עמהם עד שידעו אותם, וא"כ כל
מי שרצה העתיק לו חומש אחר במחו, ואם
כן איך שיך בהן שכחה אם לא נאמר שאכדו
חספרים חמם כלם, וזה רחוק להאמין, ואפילו

And if it's true that vowels were given at Sinai, ... and if you say that Hashem showed Moshe the form of the vowels and *taamim* made out of fire, such as this is a *kamatz* and this a *patach* ... and Moshe showed them to Yisrael but didn't put them with the letters – if so, what good did it do Yisrael to show it to them? And if one says that they were combined with the letters, we need to say that he wrote for them a book in addition to the Sefer Torah, one like our Chumashim with the vowels and the *taamim*, and then he read it with them until they knew them. But if so, anyone could have copied another Chumash like that one, and if so, how is it possible they were forgotten unless we say that all the books were lost, and that's hard to believe.

15) Machzor Vitry 120

קב. וששאלתם להם) אם אמור לנקוד ספר תורה. ספר תורה שניתן למשה בסיני לא
שמענו בו ניקוד. ולא ניתן ניקוד בסיני כי החכמים ציינוהו לסימן
ואמור לנו להוסיף טרעתינו. מן נעבור בבל תוסיף. לסיכך אין נוקדן ספר וערה.
ואע"פ שניתנו מסוקי מעמי ונגינות הקרייה מסיני במסורת. (נחמיה ה) כדכתי' ושום
שבל ועי. על מה נאמרו. ולא בסימני נקידה בספר: וכן אחה דין למגילת אסתר.

And regarding your question as to whether it's prohibited to place vowels in a Sefer Torah – we've never heard that the Sefer Torah given to Moshe at Sinai had vowels. And vowels were not given at Sinai; rather the Sages made them as a sign and said to us to add with our own knowledge, lest we violate *bal tosif*. Therefore, we don't vowelize a Sefer Torah. And [this is true] even though the *taamim* and tunes of reading were given on Sinai via [oral] tradition.

16) Megillah 3a

אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל אמר רב: מאי דכתיב: "ויקראו בספר תורת האלהים מפורש ושום שקל ויבינו במקרא". "ויקראו בספר תורת האלהים" — זה מקרא; "מפורש" — זה תרגום; "ושום שקל" — אלו הפסוקים; "ויבינו במקרא" — אלו פיסקי טעמים, ואמרי לה — אלו המסורת!

Rav Ika bar Avin says that Rav Hananel said that Rav said: What is the meaning of that which is written with respect to the days of Ezra: “And they read in the book, the Torah of God, distinctly; and they gave the sense, and they caused them to understand the reading” (Nehemiah 8:8)? “And they read in the book, the Torah of God,” this is the scriptural text; “distinctly,” this is the translation, “And they gave the sense,” these are the divisions of the text into separate verses. “And they caused them to understand the reading,” these are the cantillation notes, through which the meaning of the text is further clarified. And some say that these are the Masoretic traditions with regard to the manner in which each word is to be written.

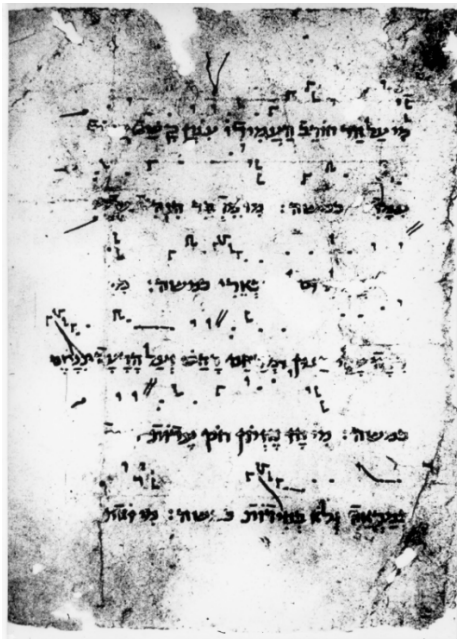
17) Berachot 62a

מפני מה אין מקנחין בגימין אלא בשמאל? ... רב נחמן בר יצחק אמר: מפני שמראה ביה טעמי תורה

The Gemara asks: **Why must one not wipe himself with his right hand, but with his left? ... Rav Nahman bar Yitzhak said: Because one points to the cantillation notes of the Torah with his right hand.**

IV. Where Does Nusach Ha-Tefillah Come From?

18) Ovadiah the Proselyte, *Mi Al Har Chorev* (12th century)

19) R. Yehuda Hachassid (13th century Germany), *Sefer Chassidim*

שֶׁבֶּלֹא חֲסֵד גָּבִיל רֵעַךְ אֲשֶׁר גָּבִלוּ רֵאשִׁינִים שֶׁזָּקְנוּ. הַגּוֹנִים שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ נֶגֶן שֶׁל הַזֶּה לְנִבְיָאִים
וּבְתוֹבִים וְשֶׁל נְבִיאִים לְתוֹרָה וּלְכְתוּבִים וְשֶׁל כְּתוּבִים לְתוֹרָה וְנִבְיָאִים אֵלָּא (א) כָּל נֶגֶן
כִּמּוֹ שֶׁהָא מִתּוֹמוֹ שֶׁהֵבֵל הַלֵּבֶת דְּמִשָּׁה כִּסְיִי שְׁנֵאִי יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל

One may not move the boundaries that the earlier authorities have established. One may not sing the tune of the Torah for the Prophets and Writings [and vice versa etc.]. Rather, every tune must be used as it's been established, for it's all *halacha le-Moshe mi-Sinai*, as it says "[Hashem] answered [Moshe] with a voice."

20) Rema Orach Chaim 619:1

וְאֵל יִשְׁנָה אָדָם מִמִּנְהַג הָעִיר אֲפִילוּ בְּנִיגוֹנִים אוֹ בְּפִיּוּטִים שֶׁאֹמְרִים שֵׁם (מַהְרִ"ל)

One may not deviate from the custom of the city, even with regards to the tunes or piyyutim that are said there (Maharil).

21) Sefer Maharil 38b

תְּשַׁלַּח הַגָּשָׁם. וְכֵן יִשָּׁה. כִּי מִתְחִיל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב. וְאַחֲרָיו
סֶגֶל יִתְחִיל בְּהַבְאִי וַיִּלֶךְ וַיִּרְיֵם קוֹלוֹ בְּמִתּוֹן כִּדּוּ שִׁכְמֵה
בְּמוֹרָא וְנִבְאִים וְסֶגֶל יִחְזוֹר בְּרוּךְ אַתָּה דִּי־סִתְּנָה. וְכֵן לְעֵלֶם

On Rosh Hashana, [the chazzan] starts from *ha-melech ha-yoshev*. And the Maharil said to start quietly and get progressively louder so that it can be heard with fear and awe.

22) R. Yosef Yuzpeh Hahn (early 18th century Frankfurt), *Sefer Yosef Ometz* 602

תֵּרַב

אֵין לַעֲשׂוֹת נִיגוֹנִים בְּלֵיל שַׁבָּת וּמוֹצָאֵי שַׁבָּת בְּנִיגוֹנֵי זְמֵרֵי הַנִּכְרִים כִּמּוֹ
כָּל מִקְרָשׁ וּבִרְבוֹת עֵתִים וְכִיּוֹצֵא וְכָל שָׁכֵן שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה נִיגוֹנִים אֵלּוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
וְלֹא כְּמִתְחַכְּמִים לְמִצּוֹא לָהֶם הֵיחָד כְּאִמְרָם שֶׁכָּל נִיגוֹנֵיהֶם נִגּוּכִים הֵם אַחַם
מֵאַחַד בּוֹמֵן שְׁבִית הַמִּקְרָשׁ קִיָּם שֶׁהָרִי מַצִּינוּ מַצְבָּה שֶׁהֵיחָה אֲהוּבָה לְפָנֵי
הַמִּקּוֹם בּוֹמֵן הָאֲבוֹת אֲכֵן עַל יְרֵי שֶׁעֲשָׂאוּהָ הַכִּנְעָנִים חָק לַעֲבוֹרָה וְרָה שְׁנֵאִי
אוֹחָה הַקְרוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא וְאַסְרָה.

One should not make tunes for Friday night and after Shabbat with the tunes of non-Jewish songs like [people do for] *Kol Mekadesh*...